

kendtgørelser vil hjælpe stort. Hvis man gaar den Vej, der foreslaas, at søge at indvinde nyt betalt Stof, vil det maaske gaa ud over det private Initiativ, og det vil neppe forøge Statstidendens Læsekrede, ej heller Antallet af betalende Abonnenter. Jeg vil derfor tro, at denne Sag kunde tiltrænge en nøjere Undersøgelse for at se, om der ikke kunde gøres noget mere for at faa Statstidende til at betale sig bedre. Ganske vist sagde den ærede sidste Taler, at man ikke kan tænke paa at vende tilbage til den gamle Ordning, thi den Sag er afgjort. Ja, jeg vil ikke sige, at jeg tænker paa at vende tilbage til den gamle Ordning, men man kunde jo dog gøre det, hvis man blev enig om det, hvis man erkendte, at den gamle Ordning var den bedste. Hvis Regeringen og begge Ting erkendte dette, kom man af sig selv tilbage dertil. Det tror jeg nu ikke, man gør, men jeg mener, at man bør se lidt nærmere paa, hvorledes denne Sag bedst lader sig ordne. Jeg mener nemlig ikke, at de faa Foranstaltninger, her foreslaas, ville hjælpe, Udgiften til Trykning er vistnok urimelig stor. Den er, saa vidt jeg ved, noget over 60,000 Kr. aarlig, medens Trykningen af Rigsdagstidenden med alle dens Tillæg og med de utrolig mange Sager kun koster 90,000 Kr. Man maa her erindre, at Rigsdagstidenden ikke fremstilles ved regelmæssigt dagligt Arbejde, men ved et højst uregelmæssigt Arbejde, ved uhyre meget Natarbejde, som maa betales ekstra, og med Stof, der maa sættes om Gang efter Gang, medens Statstidenden gaar støt og roligt med Bekendtgørelser, der i Regelen indrykkes 3 Gange og staa fra Dag til Dag. Det forekommer mig derfor, at det er en ganske overordentlig stor Sum, der anvendes til Statstidendens Trykning. Jeg ved ikke, om ærede Medlemmer have lagt Mærke til det Papir, der anvendes til Statstidende. Det synes at være ret pragtfuldt. Mange Læsere har Statstidende jo ikke, og jeg tror ikke, at de vilde klage over, om den blev trykt paa almindeligt Avispapir eller i alt Fald paa Papir, der kunde købes meget billigere end det nuværende. Til Opbevaring i Rigsdagen og i Bibliotekerne kunde der saa trykkes nogle Eksemplarer paa bedre Papir, hvis det er rigtigt, hvad der siges, at det almindelige Avispapir er gaaet til Grunde om 100 Aar, saaledes at der til den Tid ikke er noget tilbage af det. For Øjeblikket har Tidenden jo ikke mange Læsere; men om 100 Aar kan den maaske

have videnskabelig Interesse, og derfor kunde man saa have nogle Eksemplarer paa varigere Papir.

Jeg mener altsaa, at der er Grund til at følge Tanken i Forslaget og se at faa Statstidende til at betale sig; men jeg mener tillige, at man bør undersøge i et Udvalg, om man ikke kan naa videre frem, og om der ikke kunde træffes andre Foranstaltninger end dem, der ere antydede i den Form, som Forslaget har faaet i det andet Ting.

Konseilspræsidenten (*Klaus Berntsen*):

I Anledning af de Bemærkninger, der ere faldne fra tre ærede Medlemmer, skal jeg udtale, at det forekommer mig ugørligt at vende tilbage til den tidligere Ordning. Der er nu ikke andet at gøre end at se at faa det bedst mulige ud af de Forhold, vi ere komne ind i. Det er selvfølgelig vanskeligt for mig at sige, hvilke økonomiske Følger der vil komme af de her foreslaaede Foranstaltninger, men efter Undersøgelser, der ere foretagne af Indenrigsministeriet, mener Ministeriet, at man mindst kan paaregne en forøget Indtægt af en Snes Tusind Kroner aarlig. Jeg er tilbøjelig til at tro, at der kan indvindes mere.

Den sidste ærede Taler var inde paa Trykningsomkostningerne. Jeg skal oplyse, at da Statstidende skulde sættes i Værk, blev dens Trykning udbudt til offentlig Licitation. Der indkom 25 Tilbud, og man antog det, der var billigst blandt de Firmaer, som der kunde være Tale om at kontrahere med. Siden da ere Trykningsomkostningerne stegne. Hvert 4de Aar kan man paaregne at faa en ny Tarif, og Trykkeren har da ogsaa flere Gange henvendt sig i Indenrigsministeriet om at faa forøget Betaling. Det har Ministeriet sagt Nej til, og Bogtrykkeren har fundet sig i fremdeles at trykke Tidenden for den gamle Pris. Det ærede Medlem nævnedes, at Papiret var for svært og for dyrt. Jeg mener ogsaa, at der der kan indvindes nogen Besparelse. Men enkelte Eksemplarer maa jo trykkes paa nogenlunde solidt Papir, idet de skulde bruges til Bilag til Akter i Skifteretten og altsaa ere beregnede paa at skulle vare i alt Fald i længere Tid. Man kan ogsaa indvinde Besparelser ved at indskrænke Antallet af Frieksemplarer. Jeg finder, at det er ganske urimeligt, at der uddeles 4,044 Frieksemplarer. Jeg tror ogsaa, at der kan foretages adskillige Ændringer i Administrationen, uden at der sker nogen Skade, og der skal fra Ministeriets Side blive gjort, hvad der kan gøres,